

YÖNETMELİK

Çevre ve Şehircilik Bakanlığında:

Atık Yönetimi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

MADDE 1 – 2/4/2015 tarihli ve 29314 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Madenlerin aranması, çıkarılması, işleme tabi tutulması veya depolanması sonucu oluşan atıklar ile inşaat ve yıkıntı atıklarının tanımlanmasında EK-4 atık listesi, tehlikelilik özelliklerinin belirlenmesinde EK-3/A’da verilen tehlikelilik özellikleri ve EK-3/B’de verilen sınır değerler ile bu atıkların yönetiminde EK-2/A ve EK-2/B’de belirtilen atık işleme yöntemleri kullanılır; ancak bu Yönetmeliğin diğer hükümleri uygulanmaz.”

“(4) Kontamine olmamış hafriyat toprağı bu maddenin ikinci fıkrası uyarınca Yönetmeliğin kapsamı dışındadır. Ancak, hafriyat toprağının çevre ve insan sağlığına zarar vermeyecek şekilde yönetimi 18/3/2004 tarihli ve 25406 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hafriyat Toprağı, İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliğine göre gerçekleştirilir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ü) ve (dd) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“(ü) Geçici depolama: Atıkların, atık üreticisi tarafından işleme tesislerine ulaştırılmadan önce güvenli bir şekilde bekletilmesini,”

“(dd) İnşaat ve yıkıntı atıkları: Her türlü alt ve üst yapının; tamirâtı, tadilatı, yenilenmesi, yıktırılması veya herhangi bir afet sebebiyle yıkılması sonucu ortaya çıkan atıkları,”

“(ss) Atık taşıma aracı: Atıkların taşınması amacıyla kullanılan, teknik kriterleri Bakanlıkça belirlenen aracı,

şş) Ön bildirim (notifikasyon): Atıkların sınırlar ötesi hareketinde, EK-5’te yer alan bilgi, beyan ve formlar kullanılarak yapılan başvuruyu,

tt) Yetkili otorite: Basel sözleşmesi kapsamında atıkların ithalat ve ihracatı ile ilgili olarak işlemleri yürüten ilgili ülkenin yetkili kurumunu,

uu) Çevre Bilgi Sistemi: Çevre yönetimiyle ilgili olarak yapılan beyan ve bildirimlerin toplandığı ve değerlendirildiği Bakanlıkça oluşturulmuş olan çevrimiçi sistemi,”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (h), (ı), (l), (m) ve (u) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(h) Atıklar, bu maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde belirtilen şartlara uyulmak kaydıyla üretildikleri yerde geri kazanılabilir. Bakanlık, kendi atıklarını, üretildiği yerde, kendi tesisinde enerji geri kazanımı hariç geri kazanan tesisleri çevre lisansı uygulamasından muaf tutmaya yetkilidir. Çevre lisansı uygulamasından Bakanlıkça muaf tutulan tesislerin atık yönetim planında miktar ve türe ilişkin bilgileri vermesi, Çevre Bilgi Sistemi üzerinden gerekli bildirimleri yapması ve atık yönetimi ile ilgili mevzuat hükümlerine uyması gerekmektedir. Çevre lisansı muafiyetine ilişkin Bakanlığa başvuru yapılır ve Bakanlıkça atık ve tesis bazında değerlendirme yapılır.

1) Atıkların toplanması, taşınması, geri kazanılması ve/veya bertaraf edilmesi işlemleri, Bakanlık ve/veya il müdürlüğünden gerekli izin ve/veya çevre lisansı almış tesisler, üretici/yetkilendirilmiş kuruluşlar, atık taşımaya yetkili/lisanslı taşıyıcılar tarafından izinleri/lisansları kapsamında gerçekleştirilir. Atıkların bu firmalar/tesisler dışında üçüncü kişiler tarafından toplama, taşıma, geri kazanım ve/veya bertaraf faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi, diğer maddelerle ve yakıtlara karıştırılarak yakılması yasaktır.”

“(l) Atık işleme tesislerinde yapılan faaliyetler hariç, atıklar fiziksel, kimyasal ve biyolojik ön işlemler haricinde kesinlikle doğrudan başka bir madde veya atıkla karıştırılmaz ve/veya seyretilmez.

m) Atıkların geçici depolanması 13 üncü madde hükümlerine göre gerçekleştirilir.”

“(u) Belediye atıklarının taşınmasının ekonomik olmasının sağlanması amacıyla taşıma hattında trafik yüküne neden olmayacak şekilde çevresel önlemler alınarak uygun yerlerde aktarma istasyonları kurulabilir. Bu istasyonlarda toplanan atıkların atık işleme tesislerine taşınması sağlanır. Aktarma istasyonlarının sızıntı suyu, koku, toz, gürültü ve görünüş yönünden çevreyi kirletmemesi için boşaltma işleminin yapıldığı yerlerin, araç giriş çıkışı hariç diğer tarafları kapalı olarak inşa edilmesi zorunludur.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“(e) İhtiyaç olması durumunda, belediye atıkları için aktarma istasyonu kurmak/kurdurtmak, işletmek/işlettirmekle”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (k) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(c) Ürettiği atıklara ve atıkların önlenmesi ile azaltılmasına yönelik olarak hazırlamakla yükümlü olduğu atık

yönetim planını hazırlayarak il müdürlüğüne sunmakla ve onay almakla,”

“k) Kaza sonucu veya kasti olarak atıkların dökülmesi ve benzeri olaylar vuku bulduğunda 24 saat içerisinde il müdürlüğünü bilgilendirmek ve kaza tarihi, kaza yeri, atığın türü ve miktarı, kaza sebebi, atık işleme türü ve kaza yerinin rehabilitasyonuna ilişkin bilgileri içeren raporu il müdürlüğüne en geç 30 takvim günü içinde sunmakla,”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) ve (h) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasının (b) ve (f) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

“e) UATF kullanılması zorunlu olan atıklar için, tesisine kabul edeceği atığın UATF’de belirtilen atık tanımına uygunluğunu tesise girişte tespit etmekle, kabul ettiği atığın taşıma formunu imzalamak ve en geç otuz gün içinde atık üreticisine göndermekle, UATF ile ilgili olarak atık üreticisi ile arasında uyumsuzluk çıkması halinde, bu uyumsuzluk giderilemezse on beş gün içinde, uyumsuzluğu Bakanlığa bildirmekle, taşıma formu olmaksızın atık kabul etmesi halinde Bakanlığa ve il müdürlüğüne bilgi vermekle,”

“h) Tesisin kapatılması için kapatma planı hazırlayarak Bakanlığa başvurmak ve onay almakla, onaylı kapatma planında belirtilen termine uygun olarak çalışmaların tamamlandığına ilişkin onaydan sonra tesisi kapatmakla,”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Atık kodu 99 ile biten atıklar için kod kullanımına Bakanlıkça onay verilmesi ve atığın gönderilebileceği uygun çevre lisansına sahip tesis bulunamaması halinde, söz konusu atık, Bakanlıktan, benzer sektörden kaynaklanan atıklar için atık işleme konusunda çevre lisansı almış ve prosesinde işlemesi uygun olan tesislerde Bakanlığın onayı alınarak işlenebilir. Atığın tesise kabul edilebilmesi amacıyla atık işleme tesisi atık üreticisinin talebi doğrultusunda Bakanlığa başvuru yapar. Atığın yapılacak çalışma sonucunda tehlikeli olduğunun tespiti halinde, atığı taşıyacak olan lisanslı taşıma firması da atık üreticisinin talebi doğrultusunda Bakanlığa başvuru yapar.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Atıklar birbirleriyle reaksiyona girmeyecek şekilde geçici depolanır. Tıbbi atıklar hariç olmak üzere, tehlikeli atıklar geçici depolama alanında en fazla 6 ay, tehlikesiz atıklar ise en fazla 1 yıl süreyle geçici depolanır.

(4) Atıkların geçici depolanması işlemi atığın üretildiği tesis/kuruluş sınırları içinde yapılır. Tıbbi atıklar ile ambalaj atıkları hariç olmak üzere, tesis/kuruluş sınırları içinde uygun yer bulunmadığının il müdürlüğü tarafından tespiti durumunda üreticiye ait il sınırları içerisinde il müdürlüğünden uygunluk alınmış olan bir alanda güvenli bir şekilde geçici depolama yapılabilir. Bu alan için miktara bakılmaksızın geçici depolama izni alınır. Geçici depolama alanına atıkların taşınmasında lisanslı araç şartı aranmaz. Tıbbi atıkların geçici depolanmasında 22/7/2005 tarihli ve 25883 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği hükümleri uygulanır.

(5) Ayda bin kilogramdan daha az tehlikeli atık üreten atık üreticilerinin, tehlikeli atıklarını geçici olarak depoladığı/depolayacağı alanları/konteynerleri geçici depolama izninden muaftır. Ayda bin kilogram veya daha fazla tehlikeli atık üreten atık üreticileri tehlikeli atıklarını geçici depoladığı alanları/konteynerleri için il müdürlüğünden geçici depolama izni alır. Geçici depolama alanı/konteyneri için izin süresiz olarak verilir. Geçici depolama alanında değişiklik olması halinde geçici depolama izni yenilenir.

(6) Belediye atığı biriktirme ekipmanları/konteynerleri ile ambalaj atığı, tehlikesiz atık ve tıbbi atık geçici depolama alanı/konteynerleri geçici depolama izninden muaftır.

(7) Tehlikeli atık geçici depolama alanları/konteynerleri için miktara bakılmaksızın 16 ncı madde hükümlerine uygun olarak Tehlikeli Maddeler ve Tehlikeli Atık Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası yaptırılır.”

“(8) Geçici depolama alanlarına ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Yan ürün olarak değerlendirilebilecek, bu maddenin birinci fıkrasındaki özelliklere haiz atıklar için uygunluk almak üzere Bakanlığa başvurulur. Yan ürün olarak değerlendirmesi talep edilen atıklara ilişkin yapılacak başvurularda istenilecek bilgi ve belgeler Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 21 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Bakanlık, yetkilendirdiği kuruluşu denetler, kuruluşun toplama ve geri kazanım hedeflerine ilişkin göstergelerini izler ve yayımlar. Ayrıca, yetkilendirilmiş kuruluş, bağımsız denetim kuruluşu tarafından iki yılda bir denetlenir ve denetim raporları Bakanlığa sunulur.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 22 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Tehlikeli atıkların, serbest bölgeler dâhil Türkiye Cumhuriyeti Gümrük Bölgesine girişi yasaktır. Bazı tehlikesiz atıkların, kontrole tabi olarak ithalatına izin verilebilir. Bu izinlere ilişkin esaslar, Bakanlık görüşü doğrultusunda Ekonomi Bakanlığınca yayımlanacak düzenlemelerle belirlenir.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Tehlikeli atıklar;

- a) Ülkemizde atıkların geri kazanımı/bertarafı için gerekli teknik kapasiteye sahip tesislerin bulunmaması,
- b) Söz konusu atıkları ithalatçı ve transit devletin yetkili otoritesinin kabul etmesi,
- c) İhracata ilişkin iş ve işlemlerin tamamlanması,

durumunda sadece AB ve/veya OECD üyesi ülkeler ile Liechtenstein'a ihraç edilebilir. Tehlikeli atıkların ihracatında EK-5/A'da yer alan ön bildirim (notifikasyon) formu ve EK-5/B'de yer alan uluslararası atık taşıma (movement document) formu kullanılır.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin EK-1'inin III. bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“III. Atığın Tehlikelilik Durumu

Muhtemel tehlikeli atık olarak tanımlanan atıkların uygun atık kodunun belirlenmesi için tehlikelilik özellikleri ve konsantrasyonlarının belirlenmesi çalışmaları yapılır. Çalışma sonucunda atığın EK-3/B'de yer alan konsantrasyon değerlerinin üzerinde olduğunun tespiti halinde (M) ile işaretli atık kodu kullanılır. Çalışma sonucunda atığın EK-3/B'de yer alan konsantrasyon değerlerinin altında olması halinde ise ilgili bölümdeki uygun tehlikesiz atık kodu ile atık sınıflandırılır. Muhtemel tehlikeli atık kodu (M) ile bağlantılı olan tehlikesiz atık kodu, atığın tehlikesiz olduğu kanıtlanmadan kullanılmaz.”

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin EK-2/B'sinde yer alan R5 tanımı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“R5 Diğer inorganik malzemelerin ıslahı/geri dönüşümü”

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin EK-4'ü ekteki şekilde değiştirilmiş ve aynı Yönetmeliğe ekte yer alan EK-5 eklenmiştir.

MADDE 16 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 17 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
2/4/2015	29314

Ekleri için tıklayınız